31999R2157

L 264/21 ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ 12.10.1999

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (ES) č. 2157/1999
ze dne 23. září 1999
o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce
(ECB/1999/4)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva"), a zejména na čl. 110 odst. 3 této smlouvy, na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut"), a zejména na články 34.3 a 19.1 tohoto statutu, a na nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce [1] (dále jen „nařízení Rady"), a zejména na čl. 6 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle článku 34.3 statutu ve spojení s článkem 43.1 statutu, bodem 8 Protokolu č. 25 o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a bodem 2 Protokolu č. 26 o některých ustanoveních týkajících se Dánska nezakládá toto nařízení nezúčastněným členským státům žádná práva ani jim neukládá povinnosti.

(2) Nařízení Rady vytvořilo meze a podmínky, za nichž je Evropská centrální banka (ECB) oprávněna ukládat podnikům pokuty nebo penále za neplnění povinností vyplývajících z jejích nařízení a rozhodnutí.

(3) Podle čl. 6 odst. 2 nařízení Rady má ECB normotvornou pravomoc vymezit úpravu, podle které mohou být uvalovány sankce v souladu s nařízením Rady.

(4) Jiná nařízení Rady nebo ECB mohou stanovit pro určité oblasti zvláštní sankce a odkazovat u zásad a postupů týkajících se uvalování sankcí na toto nařízení.

(5) V řízení ke stanovení odpovídající sankce musí ECB zajistit, aby byla co nejvíce zohledněna práva na obranu třetích osob v souladu se všeobecnými právními zásadami a judikaturou Soudního dvora Evropských společenství, zejména se stávající judikaturou týkající se vyšetřovacích pravomocí Evropské komise v oblasti hospodářské soutěže.

(6) Výměně informací v rámci Evropského systému centrálních bank (ESCB) k odhalování protiprávního jednání týkajícího se nařízení nebo rozhodnutí ECB nebrání žádné právní překážky.

(7) Při zahájení řízení o sankcích musí být respektována zásada *ne bis in idem*.

(8) Pravidla týkající se pravomocí ECB a příslušné národní centrální banky v rámci řízení o sankcích musí zajistit účinné provedení důkladného šetření údajného protiprávního jednání a zároveň vysokou úroveň ochrany práv na obhajobu dotyčného podniku a důvěrnost řízení o sankcích.

(9) Orgány členských států mohou být požádány o pomoc při účinném výkonu pravomocí ECB a příslušné národní centrální banky v řízení o sankcích.

(10) Dotyčný podnik má právo být vyslechnut po ukončení případné fáze šetření v rámci řízení o sankcích a po obdržení faktických výsledků šetření a oznámení námitek.

(11) Na provádění řízení o sankcích se vztahují zásady důvěrnosti údajů a služebního tajemství. Důvěrnost údajů nebo služební tajemství neovlivňuje práva na obhajobu dotyčného podniku.

(12) Rozhodnutí o protiprávním jednání může podléhat dalšímu přezkoumání Radou guvernérů ECB. Musí být vytvořeny procedurální podmínky, za kterých tento další přezkum probíhá.

(13) Za účelem zvýšení průhlednosti a účinnosti svých pravomocí při uvalování sankcí může ECB rozhodnout, že zveřejní svá konečná rozhodnutí o sankcích nebo související informace. S ohledem na zvláštní znaky finančních trhů je zveřejnění rozhodnutí uvalit sankce výjimečným opatřením, které ECB učiní po důkladném zvážení okolností jednotlivého případu, pravděpodobných účinků tohoto rozhodnutí na pověst dotyčného podniku a jeho oprávněné obchodní zájmy. Rozhodnutí o zveřejnění musí respektovat zásadu nediskriminace a zaručit stejné

[1] Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4.

podmínky hospodářské soutěže. V této souvislosti je před rozhodnutím o zveřejnění vhodná konzultace s příslušnými orgány dohledu. Zveřejnění rozhodnutí uvalit sankce nesmí v žádném případě odhalit důvěrné informace.

(14) Výkon rozhodnutí o uvalení peněžního závazku musí být v souladu s článkem 256 Smlouvy. Národní centrální banky mohou být pověřeny, aby přijaly veškerá potřebná opatření k tomuto účelu.

(15) V zájmu řádné a účinné správy se jeví vhodným umožnit zjednodušené řízení o sankcích pro trestání méně závažného protiprávního jednání.

(16) Toto nařízení se použije při nedodržení povinnosti minimálních rezerv podle čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2531/98 ze dne 23. listopadu 1998 o uplatňování minimálních rezerv Evropskou centrální bankou [1] (dále jen „nařízení Rady o minimálních rezervách“) v mezích a za podmínek stanovených v témž čl. 7 odst. 2. Zvláštní rysy případů nedodržení povinnosti minimálních rezerv uvedené v čl. 7 odst. 1 nařízení Rady o minimálních rezervách odůvodňují přijetí zvláštního právního režimu, který umožňuje urychlené řízení k uvalení sankcí, přičemž nejsou zároveň porušena práva na obhajobu dotyčného podniku.

(17) ECB jedná v souladu s nařízením Rady a tímto nařízením při výkonu pravomocí stanovených v článku 7 nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou [2],

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se „příslušnou národní centrální bankou“ rozumí národní centrální banka členského státu, v jehož soudní pravomoci došlo k údajnému protiprávnímu jednání. Ostatní použité výrazy mají stejný význam, jaký definuje článek 1 nařízení Rady.

Článek 2

Zahájení řízení o sankcích

1. Proti stejnému podniku nesmí být na základě stejných skutečností zahájeno více než jedno řízení o sankcích. Výkonná rada ECB ani příslušná národní centrální banka proto nepřijme žádné rozhodnutí o tom, zda zahájí řízení o sankcích, dokud se navzájem neinformují a nekonzultují.

2. Před rozhodnutím o zahájení řízení o sankcích mohou ECB nebo příslušná národní centrální banka od dotyčného podniku požadovat veškeré informace související s údajným protiprávním jednáním.

3. Buď Výkonná rada ECB, nebo případně příslušná národní centrální banka, jsou na základě žádosti oprávněny se navzájem podporovat a spolupracovat v řízení o sankcích, zejména předáváním informací, které jsou pokládány za relevantní.

4. Pokud se dotyčné strany nedohodnou jinak, jsou veškerá sdělení mezi ECB nebo případně příslušnou národní centrální bankou a dotyčným podnikem vedena v úředním jazyce Společenství (nebo v jednom z úředních jazyků Společenství) členského státu, v jehož soudní pravomoci došlo k údajnému protiprávnímu jednání.

Článek 3

Pravomoci ECB a příslušné národní centrální banky

1. K získání veškerých informací o údajném protiprávním jednání zahrnují pravomoci, které toto nařízení uděluje ECB a příslušné národní centrální bance při provádění šetření, právo vyhledávat informace a právo provádět prohlídky bez předchozího uvědomění dotyčného podniku.

2. Zaměstnanci ECB nebo případně příslušné národní centrální banky, kteří jsou podle odpovídajících vnitřních předpisů oprávněni vyhledávat informace v prostorách dotyčného podniku, se při výkonu svých pravomocí prokazují předložením písemného úředního pověření vydaného v souladu s odpovídajícími vnitřními předpisy.

3. Ve veškerých žádostech, které dotyčnému podniku předkládá ECB nebo případně národní centrální banka na základě jí udělených pravomocí, musí být uveden předmět a účel šetření.

Článek 4

Pomoc orgánů členských států

1. ECB nebo případně příslušná národní centrální banka mohou preventivně požádat o pomoc orgány členských států.

2. Žádný orgán členského státu nemůže jednat v zastoupení ECB nebo případně příslušné národní centrální banky při posuzování potřeby provést šetření.

[1] Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 1.
[2] Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

Článek 5

Oznámení námitek

1. ECB nebo případně příslušná národní centrální banka oznámí dotyčnému podniku písemně faktické výsledky provedeného šetření a námitky vznesené vůči dotyčnému podniku před tím, než rozhodne o uvalení sankce.

2. ECB nebo případně příslušná národní centrální banka stanoví v oznámení námitek lhůtu, ve které může dotyčný podnik písemně podat ECB nebo případně příslušné národní centrální bance své stanovisko ke vzneseným námitkám, aniž je dotčena možnost vyjádřit toto stanovisko při ústním jednání, pokud o ně dotyčný podnik požádá ve svém písemném vyjádření. Tato lhůta nesmí činit méně než 30 pracovních dnů a začíná běžet dnem obdržení oznámení uvedeného v odstavci 1.

3. Po obdržení odpovědi dotyčného podniku rozhodne ECB nebo případně příslušná národní centrální banka o tom, zda je třeba provést další šetření k objasnění dosud nevyřešených otázek. Doplňující oznámení námitek podle odstavce 1 bude zasláno dotyčnému podniku jen tehdy, pokud další šetření provedená ECB nebo případně příslušnou národní centrální bankou ukáží, že je třeba zohlednit nové skutečnosti nebo že je třeba jinak postavit důkazy týkající se sporného protiprávního jednání.

4. ECB ve svém rozhodnutí o uvalení sankce přihlédne pouze k těm námitkám, které byly oznámeny způsobem uvedeným v odstavci 1 a ke kterým dostal dotyčný podnik příležitost vyjádřit své stanovisko.

Článek 6

Práva a povinnosti dotyčného podniku

1. Dotyčný podnik spolupracuje s ECB nebo případně příslušnou národní centrální bankou ve fázi šetření v rámci řízení o sankcích. Dotyčný podnik má zejména právo předkládat dokumenty, knihy nebo záznamy, případně jejich opisy nebo výpisy, a poskytovat písemná nebo ústní vysvětlení.

2. Pokud dotyčný podnik brání splnění povinností, které mu uloží ECB nebo případně příslušná národní centrální banka při výkonu svých pravomocí v řízení o sankcích, nebo tyto povinnosti nedodržuje nebo je neprovádí, může to být dostatečným důvodem pro zahájení řízení o sankcích podle tohoto nařízení a pro uložení penále.

3. Dotyčný podnik má právo být v řízení o sankcích právně zastupován.

4. Jakmile dotyčný podnik obdrží oznámení podle čl. 5 odst. 1, má právo nahlédnout do dokumentů a jiných materiálů shromážděných ECB nebo případně národní centrální bankou, které slouží jako důkaz o údajném protiprávním jednání.

5. Pokud dotyčný podnik ve svém písemném vyjádření požaduje, aby byl vyslechnut v ústním jednání, proběhne toto ústní jednání ve stanovené lhůtě pod vedením osob, které k tomuto účelu určí ECB nebo případně příslušná národní centrální banka. Ústní jednání se uskuteční v prostorách ECB nebo příslušné národní centrální banky. Ústní jednání nejsou veřejná. Osoby se vyslechnou zvlášť nebo v přítomnosti jiných osob přizvaných k ústnímu jednání. Dotyčný podnik může v přiměřených mezích navrhnout, aby ECB nebo případně příslušná národní centrální banka vyslechly osoby, které mohou potvrdit jednotlivé prvky jeho písemného vyjádření.

6. Podstatný obsah výpovědí každé osoby, která byla vyslechnuta, se uvede do zápisu, který si tato osoba přečte a schválí, a to pouze ve vztahu ke své výpovědi.

7. Informace a žádosti o účast na ústním jednání ze strany ECB nebo případně příslušné národní centrální banky se buď zašlou příjemcům doporučeně se stvrzenkou o doručení, nebo budou doručeny osobně oproti potvrzení o převzetí.

Článek 7

Důvěrnost řízení o sankcích

1. Na řízení o sankcích se vztahují zásady důvěrnosti údajů a služebního tajemství.

2. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 4, nemá dotyčný podnik přístup k dokumentům sni jiným materiálům nacházejícím se v držení ECB nebo příslušné národní centrální banky, které jsou považovány za důvěrné s ohledem na třetí osoby, ECB nebo příslušnou národní centrální banku. Sem spadají zejména dokumenty nebo jiné materiály týkající se obchodních zájmů jiných podniků nebo vnitřní dokumenty ECB, příslušné národní centrální banky, jiných orgánů nebo útvarů Společenství nebo ostatních národních centrálních bank, jako například poznámky, návrhy a jiné pracovní podklady.

Článek 8

Přezkoumání rozhodnutí Radou guvernérů ECB

1. Rada guvernérů ECB může požádat dotyčný podnik, Výkonnou radu ECB nebo příslušnou národní centrální banku, aby jí poskytly dodatečné informace k přezkoumání rozhodnutí Výkonné rady ECB.

2. Rada guvernérů stanoví lhůtu, ve které mají být informace poskytnuty. Tato lhůta však nesmí být kratší než deset pracovních dnů.

Článek 9

Výkon rozhodnutí

1. Jakmile rozhodnutí o uvalení sankcí nabude právní moci, může Rada guvernérů ECB po konzultaci s příslušnými vnitrostátními orgány dohledu rozhodnout o zveřejnění rozhodnutí nebo souvisejících informací v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Při rozhodnutí o zveřejnění je třeba přihlédnout k oprávněnému zájmu dotyčného podniku chránit své obchodní zájmy a rovněž k ostatním individuálním zájmům.

2. Rozhodnutí ECB stanoví způsob, jakým bude provedena úhrada sankce.

3. ECB může požádat národní centrální banku členského státu, v jehož soudní pravomoci má být sankce vymáhána, aby k tomu přijala veškerá potřebná opatření.

4. Národní centrální banky zpravují ECB o vymáhání sankce.

5. ECB uchovává všechny informace potřebné ke stanovení a vymáhání sankce ve spise, který archivuje nejméně pět let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uvalení sankce. Aby ECB mohla plnit tuto povinnost, předá příslušná národní centrální banka ECB originály všech dokumentů a materiálů týkajících se řízení o sankcích, které má k dispozici.

Článek 10

Zjednodušené řízení pro méně závažné protiprávní jednání

1. V případě méně závažného protiprávního jednání může Výkonná rada ECB rozhodnout o použití zjednodušeného řízení o sankcích. Sankce uvalená v tomto řízení nepřesáhne 25 000 EUR.

2. Zjednodušené řízení zahrnuje tyto kroky:

a) výkonná rada ECB oznámí dotyčnému podniku údajné protiprávní jednání;

b) oznámení obsahuje veškeré skutečnosti, které slouží jako důkaz o údajném protiprávním jednání, a odpovídající sankci;

c) oznámení informuje dotyčný podnik o skutečnosti, že se uplatňuje zjednodušené řízení, a o jeho právu vznést námitky proti tomuto druhu řízení do deseti pracovních dnů od obdržení oznámení;

d) je-li před uplynutím lhůty stanovené v písmenu c) vznesena námitka, považuje se řízení o sankcích za zahájené a lhůta 30 pracovních dnů, ve které lze uplatnit právo na ústní jednání, začíná běžet uplynutím lhůty stanovené v písmenu c). Není-li před uplynutím lhůty stanovené v písmenu c) vznesena žádná námitka, nabývá rozhodnutí Výkonné rady ECB o uvalení sankce právní moci.

3. Tímto článkem není dotčeno řízení, které se uplatňuje při nedodržení povinnosti minimálních rezerv, jak je stanoveno v článku 11.

Článek 11

Řízení při nedodržení povinnosti minimálních rezerv

1. Při nedodržení povinnosti minimálních rezerv podle čl. 7 odst. 1 nařízení Rady o minimálních rezervách se nepoužijí čl. 2 odst. 1 a 3, články 3, 4 a 5 a článek 6 vyjma odstavce 3 tohoto nařízení. Lhůta stanovená v čl. 8 odst. 2 se zkracuje na pět pracovních dnů.

2. Výkonná rada ECB může stanovit a zveřejnit kritéria, podle kterých se uvalují sankce uvedené v čl. 7 odst. 1 nařízení Rady o minimálních rezervách. Tato kritéria mohou být zveřejněna v podobě oznámení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

3. Před uvalením sankce podle čl. 7 odst. 1 nařízení Rady o minimálních rezervách oznámí Výkonná rada ECB nebo příslušná národní centrální banka svým jménem dotyčnému podniku údajné nedodržení povinnosti a odpovídající sankci. Oznámení obsahuje významné skutečnosti o údajném nedodržení povinnosti minimálních rezerv a rovněž informuje dotyčný podnik, že pokud nevznese námitky, považuje se sankce za uvalenou rozhodnutím Výkonné rady ECB.

4. Po obdržení oznámení má dotyčný podnik lhůtu pěti pracovních dnů k tomu, aby buď

— uznal údajné nedodržení povinnosti minimálních rezerv a souhlasil s úhradou stanovené sankce, v tomto případě se řízení o sankcích považuje za ukončené,

nebo

— předložil písemné informace, vysvětlení nebo námitky, které lze považovat za významné pro rozhodnutí o tom, zda má být uvalena sankce. Dotyčný podnik může jako důkaz pro své tvrzení také připojit odpovídající dokumenty. Příslušná národní centrální banka předá spis bez zbytečného prodlení Výkonné radě ECB, která pak rozhodne o uvalení sankce.

5. Pokud dotyčný podnik nevznese písemné námitky ve stanovené lhůtě, považuje se sankce za uvalenou rozhodnutím Výkonné rady ECB. Jakmile sankce nabude právní moci v souladu s nařízením Rady, vyúčtuje se dotyčnému podniku částka sankce stanovená v oznámení.

6. V případech uvedených v odst. 4 první odrážce a v odstavci 5 uvědomí ECB nebo případně příslušná národní centrální banka jménem ECB písemně příslušné orgány dohledu.

Článek 12

Lhůty

1. Aniž je dotčen článek 4 nařízení Rady, začínají lhůty uvedené v tomto nařízení běžet prvním dnem po obdržení oznámení nebo po jeho osobním doručení. Všechna sdělení od dotyčného podniku musí být doručena adresátu nebo zaslána doporučeně před uplynutím příslušné lhůty.

2. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, prodlužuje se lhůta do konce následujícího pracovního dne.

3. Pro účely tohoto nařízení platí pro ECB jako svátky dny stanovené v příloze tohoto zařízení, zatímco pro národní centrální banky platí jako svátky dny, které byly stanoveny jako svátky zákonem v oblasti členského státu, ve které se dotyčný podnik nachází. „Pracovní den“ se definuje obdobně. Přílohu tohoto nařízení aktualizuje v případě potřeby ECB.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 23. září 1999.

Za Radu guvernérů ECB

Willem F. DUISENBERG

prezident

PŘÍLOHA (informativní)

Seznam svátků (podle čl. 12 odst. 3)

ECB dodržuje tyto svátky:	
Nový rok	1. leden
Masopustní úterý (půl dne)	pohyblivé datum
Velký pátek	pohyblivé datum
Velikonoční pondělí	pohyblivé datum
Svátek práce	1. květen
Výročí prohlášení Roberta Schumana	9. květen
Nanebevzetí Páně	pohyblivé datum
Svatodušní pondělí	pohyblivé datum
Svátek Božího těla	pohyblivé datum
Den sjednocení Německa	3. říjen
Svátek Všech svatých	1. listopad
Štědrý den	24. prosinec
1. svátek vánoční	25. prosinec
2. svátek vánoční	26. prosinec
Silvestr	31. prosinec